

Безносюк Мар'яна

місто Іллінці, Вінницька область

Надія

І знову розквітнуть сади,
Але ніхто не помітить весни,
Бо гарячий промінь спалив всі спогади.
Хтось мріяв вступити до Могилянки,
А хтось хотів бадьоро зустрічати ранки,
Комусь хотілось створити сім'ю,
А хтось хотів об'єднати націю.
Всі мали плани на майбутнє,
Але завмерли всі вони,
Коли почули свист ракети вище голови.
Змінились вмить свідомості людей,
Вони лише бажали пережити день.
Нація могутньою була,
Бо не вперше на порозі застала війна.
Влучна промова і заклик до дій,
Боже, ти лише вберегти їх зумій,
Щоб вони сміливо йшли у бій, так, як ішли герої
Щоб всі повернулися з пільми
І святкували перемогу на Майдані ми.

Пекельна втрата

Ти ткала нитку за верстатом
І виглядала у вікно
Лиш син приснився з автоматом,
Вже місяць, другий – вісточки нема.
Уже зібрали щедрий урожай,
Сини сусідські повернулись додому,
А у твої хатині свята не було й нема,
Бо клята війна синочка рідного забрала.
Онуків вже не будеш колихати,
Єдиний син не прошепоче зранку: «Мамо...»
Не приголубить він, не піднесе води,
Герой твій згинув від біди
І немає в тому твоєї вини.
Зів'януть квіти під твоїм вікном,
Поспівчують люди тільки поглядом.
І лиш тихенько застогнавши,
Тебе пригорнуть мальви під тином.